

Nødvendigt Forum

initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

NR. 95

MAJ 2022

EU kommer **aldrig** til at stå for vores sikkerhed

Af Pernille Vermund,

medlem af Folketinget,
Nye Borgerlige

Vi nærmer os afstemningen om det danske forsvarsforbehold. Jeg og Nye Borgerlige anbefaler danskerne at stemme nej til mere EU, imens de EU-glade partier kører en jakampagne, der synes mere og mere skinger, efterhånden som vi nærmer os 1. juni.

Ja-siden kan ganske enkelt ikke præstere ét eneste logisk argument for, at Danmark skal deltage i et EU-ledet forsvarssamarbejde. Derfor falder de til konstant at kæde krigen i Ukraine sammen med afstemningen og tale om en ”ny sikkerhedspolitisk

situation”, som om afstemningen på nogen måde vil påvirke Danmarks sikkerhedssituation over for Rusland.

Til gengæld kom forsvarsminister Morten Bødskov snublende tæt på at sige sandheden i Jyllands-Posten 27. april, da han skrev, at afskaffelsen af forsvarsforbeholdet handlede om at ”sende et signal”. Dermed indrømmer ministeren faktisk, at en afskaffelse allerhøjest kan få en symbolsk effekt.

Sandheden er nemlig, at EU’s forsvarssamarbejde har været under opbygning siden 1993, og at det næppe er sandsynligt, at det nogensinde vil komme til at fungere ordentligt. Simpelthen af den grund, at EU-samarbejdet helt grundlæggende er præget af dybe kulturelle forskelle og modsatrettede nationale interesser.

Da 40 lande forleden mødtes for at diskutere støtte til Ukraines forsvar på den amerikanske Rammsteinbase, blev mødet da heller ikke holdt i EU-regi. På mødet blev det desuden besluttet, at USA og Storbritannien skulle koordinere hjælpen. Årsagen er, at selv efter 30 års EU-samarbejde på forsvarsområdet, er det stadig kun USA og England, der kan organisere militære indsatser i den skala.

Til gengæld er USA og England vores vigtigste allierede i Nato. Dermed har krigen i Ukraine i virkeligheden kun understreget vigtigheden af at knytte os tættere til vores allierede i den transatlantiske alliance. At investere i et EU-forsvar nu vil i bedste fald være at spille danskernes skatte kroner i håbet om en symbolsk effekt. I værste fald vil det sætte vores Nato-relationer over styr, samtidig med at vi giver de EU-glade politikere lov til at sende danske soldater i kamp for eksempelvis franske interesser i Mali.

Denne debat har som så mange forrige afsløret, at det for de EU-glade partier ikke handler om rationelle argumenter, men om ideologi. De støtte til hver en tid en afskaffelse af de danske forbehold, fordi de grundlæggende tror på eurokraternes drøm om et forenet Europa som politisk stormagt. Men realiteterne viser os gang på gang, at EU ikke kan koordinere så meget som søsætningen af en jolle, førend det drukner i bureaukrati.

Sandheden er, at EU aldrig kommer til at stå for Danmarks sikkerhed, fordi EU aldrig vil kunne magte opgaven. Derfor skal danskerne selvfølgelig stemme nej til mere EU 1. juni.

NØDVENDIGT FORUM

Redaktion:

Thorkil Sohn (ansvarshavende efter loven)
Christian Munk
Niels Holger Hansen
Lona Friborg

Adresse på redaktionen:
Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing
Tlf. 9749-5407
thorkil.sohn@mail.dk

Skribenter i dette nr.:

Peter Kofod (DF)
Thorkil Sohn (Nød. Forum)
Christian Munch (Nød. Forum)
Susanna Dyre-Greensite (Folkebev. Mod EU)
Søren Søndergaard (Enhedslisten)
Morten Uhrskov Jensen (Dansk Samling)
Poul Gerhard Kristiansen (Retsforbundet)
Pernille Vermund (Nye Borgerlige)
Lave K. Broch (Folkebev. Mod EU)

Udkommer 1-2 gange årligt

Tryk og sats:

www.skabertrang.dk

ISSN 0905-4928

Foreningen Nødvendigt Forum

Initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed

Sekretær:

Christian Munch
Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens
Tlf. 74 87 12 26, Mail: chmu@km.dk

Kasserer:

Lona Friborg
Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens
Tlf. 75 66 73 83, Mail: lona.friborg@gmail.com

Foreningens bankkonto:

1551-9733310

Kontingent:

150 kr. årligt inklusiv abonnement.

I styrelsen:

Lona Friborg, Ribersgade 2, 3. tv., 8700 Horsens,
Tlf. 75 66 73 83

Niels Holger Hansen, Vesterled 59, 6650 Brørup,
Tlf. 76 60 00 30

Christian Munch, Skolevej 1, Nustrup, 6500 Vojens,
Tlf. 74 87 12 26

Lars Paludan, Skovlyvej 3, 7755 Bedsted Thy,
Tlf. 97 95 93 69

Thorkil Sohn, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing,
Tlf. 97 49 54 07

Jørgen Grøn, Sjøstrupvej 63, 9600 Års,
Tlf. 98 62 18 14

Helge Rørtoft-Madsen, Næbvej 49, 4720 Præstø,
Tlf. 26 82 55 62

Lene Mikkelsen, Bytoften 39 C, Hjerting,
6710 Esbjerg, Tlf. 23 62 20 53

Jørgen Ganshorn, Fønsskovej 38, 5580 Nr. Aaby,
Tlf. 60 91 12 00

Hjemmeside:

www.nodvendigt-forum.dk

KÆRE LÆSER AF NØDVENDIGT FORUM

I dette blad (nr. 95) finder du forskellige artikler, som fortæller om vigtigheden af at stemme NEJ til afskaffelsen af forsvarsforbeholdet den 1. juni.

Vi håber, at du fortsat vil støtte NØDVENDIGT FORUM. Et medlemskab koster kr. 150,00 om året, men du kan også indbetale et støttebeløb efter eget valg.

Du kan via Netbank overføre dit kontingent/bidrag til: Danske Bank reg.nr. 1551 konto nr. 9733310.

På forhånd tak for alle bidrag.

Der indkaldes i år til Landsmøde søndag den 13. november 2022 på Askov Højskole. Se omtalen andetsteds i bladet. Tilmelding på mail: lona.friborg@gmail.com eller telefon 7566 7383

God fornøjelse.

Lona Friborg, Landskasserer

” Det er tilladt at citere fra bladet på betingelse af at Nødvendigt Forum angives som kilde.

Artiklerne er udtryk for forfatterens holdninger og derfor ikke nødvendigvis identiske med foreningens holdninger.

Til medlemmerne og andre læsere

Dette blad er Nødvendigt Forums blad nr. 95. Det er faktisk et "ekstranummer", som udgives pga. folkeafstemningen d. 1. juni om en evt. afskaffelse af det danske forsvarsforbehold overfor EU.

Denne afstemning er efter vores opfattelse uhyre vigtig. Forsvaret er noget af det mest centrale for en selvstændig stat. Og vi skal derfor også være meget opmærksomme på, at vi ikke foretager os noget uoverlagt og uafvendeligt – derfor: Stem efter din samvittighed og overbevisning d. 1. juni. Du skal ikke stemme for dit parti, som de toneangivende siger, som eksperterne mener, som du hører i medierne osv. Folkestyre betyder, at du og jeg stemmer præcis som vi vil.

Bladet udsendes i øvrigt nu til en videre kreds. Ud over til vore medlemmer sender vi det også til landbrugsskoler, højskoler, alle dagblade, DR og TV2 samt alle politiske partier, danske medlemmer af EU-parlamentet og Folketingets Europaudvalg. Naturligvis i håb om også at nå ud til personer, som

måske ikke umiddelbart er enige med os; men som netop derfor bør have lejlighed til at møde vore synspunkter og argumenter. Frisind er bedre end "ekkokammer".

Det er ikke helt gratis, og derfor skal vi bede Jer alle sammen om at lægge mærke til kasserens lille notits om kontingent/gave. Kun vore læsers og trofaste medlemmers bidrag kan sikre foreningens fortsatte eksistens.

Artiklerne i dette nummer er centreret omkring temaet for folkeafstemningen. Vi har valgt at give ordet til Nej-sigere fra hele det politiske spektrum. Der er indlæg fra Søren Søndergaard (Folketingsmedlem Enhedslisten), Susanna Dyre-Greensite (formand for Folkebevægelsen mod EU), Poul Gerhard Kristiansen (landsformand for Retsforbundet), Peter Kofod (medlem af EU-parlamentet Dansk Folkeparti), Pernille Vermund (Folketingsmedlem Nye Borgerlige) og Morten Uhrskov Jensen (formand Dansk Samling). Desuden fra "vore egne", nemlig sognepræst

Christian Munch og fhv. efterskoleforstander Thorkil Sohn, begge medlemmer af styrelsen for Nødvendigt Forum.

For god ordens skyld gøres opmærksom på, at artiklerne står for skribenternes egen regning og ikke nødvendigvis er fuldstændigt sammenfaldende med Nødvendigt Forums mål. Og at teksterne kan anvendes (uden fordrejning) i større forløb eller i uddrag af alle og enhver til brug i debatten og argumentationen, blot forfatteren er anført og Nødvendigt Forums blad er angivet som kilde.

Næste blad forventes udgivet i september 2022 og vil bl.a. indeholde nærmere om vort årsmøde, som afholdes på Askov Højskole søndag d. 13. nov. 2022 kl. 14.00. **Årsmødet skal iht. vedtægterne indkaldes med et varsel på mindst fire uger. Ovenstående skal betragtes som den formelle og rettidige indkaldelse.**

Med venlig hilsen
Redaktionen.

Fædrelandenes Europa
eller
Europæisk Union

En afskaffelse af forsvarsforbeholdet giver ingen fordele eller øget sikkerhed.

Bevar selvbestemmelsen og stem NEJ!

Af Poul Gerhard Kristiansen,

Landsformand for Retsforbundet

”Der er ikke noget i forsvarsforbeholdet, som gør, at vi ikke kan føre den udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, som vi gerne vil...tværtimod”

Således sagde udenrigsminister Jeppe Kofoed til Altinget så sent som den 2. februar i år.

Så sandt som det er sagt. Hovedpointen er jo, at forsvarsforbeholdet giver os større selvbestemmelse og netop ikke på nogen måde hindrer os i at føre den politik på de ovennævnte områder, vi ønsker. Men den 2. februar var der åbenbart ikke nogen,

der havde fortalt Jeppe Kofoed, at man ville sætte forsvarsforbeholdet til folkeafstemning, så han skulle mene noget andet.

Men realiteten er den, at efter Retsforbundets og min mening, så burde vi gå endnu længere og komme helt ud af EU; men indtil da handler det om ikke at fortsætte udsalget af dansk selvbestemmelse og overlade endnu flere beslutninger til EU. Denne superstat under dannelse – også med en EU-hær. Som det klart udtrykkes i Lissabon-traktaten, at den fælles politik skal og vil føre til et fælles forsvar. Understreget af udtalelser af såvel Macron og Merkel, ligesom af skiftende topfolk i EU-kommissionen.

Og EU's ledere har også understreget, at de udvidede EU-kampgrupper, som allerede eksisterer, i fremtiden skal være underlagt en EU-kommandocentral.

De danske EU-politikere vil så forsøge at udnytte den ulykkelige situation i Ukraine til at fjerne forsvarsforbeholdet – selv om vi ikke opnår nogen fordele ved det. Tværtimod gør afskaffelsen ingen forskel i forhold til krigen i Ukraine eller for den sags skyld i forhold til Putin.

Allerede nu deltager Danmark i FN, i Nato og det europæiske sikkerheds-

politiske samarbejde i OSCE, som er mellemstatsligt – ikke overstatsligt. Og ikke bundet til en statsdannelse, som den i EU, som vil kunne undergrave de mellemstatslige forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejder, som vi allerede deltager i, som fungerer godt og som respekterer, at vi er en selvstændig stat.

Og lad jer ikke snyde af forsøgene fra EU-siden om at kalde EU-hæren noget helt andet. Som tidligere kommissionsformand Romano Prodi sagde til den britiske avis ”The Independent“ i februar 2000: Kald den Margaret eller Mary-Anne, hvis I ikke ønsker at kalde den en EU-hær – men altså en EU-hær skal vi have.

Så hop ikke på bortforklaringerne og benægtelserne – heller ikke denne gang. Som Jeppe Kofoed siger i citatet foroven, så hindrer forbeholdet os ikke i at føre den udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik, som vi gerne vil. Der er ingen fornuftig begrundelse for at fjerne det. Tværtimod reducerer den dansk selvbestemmelse uden at give Danmark og Europa mere sikkerhed. Og har vi først afgivet selvbestemmelsen kan vi ikke tage den tilbage. – Stem NEJ den 1. juni.

Nødvendigt Forums HJEMMESIDE

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

Et nej kan gøres om, et ja er for altid

Af Søren Søndergaard,

MF og EU-ordfører for
Enhedslisten.

”Alt ændrede sig med Ruslands invasion af Ukraine den 24. februar”. Sådan lyder mantraet fra Mette Frederiksen og resten af JA-partierne som argument for at afskaffe det danske forbehold overfor deltagelse i EU’s militære dimension.

Men er det nu rigtigt? Hvad med Ruslands sønderbombning af Tjetjenien? Hvad med den russiske invasion i Georgien? Hvad med Ruslands opførsel i Syrien? Og hvad med den russiske invasion i Ukraine i 2014?

De frygtelige billeder fra Ukraine virker mere som en undskyldning for, at regeringen kan slippe af med et forbehold, hvor de mere og mere er blevet presset af især Venstre, Konservative, Radikale og SF. Partier, som har gjort det til et hovedprojekt at overlade mest mulig dansk selvbestemmelse til EU.

Folkeafstemningen om det danske forbehold har intet med Ukraine at gøre. Vi kan hjælpe den ukrainske befolkning og dens berettigede kamp på samme måde den 2. juni, som i dag – uanset afstemningsresultatet.

Folkeafstemningen har intet med forsvaret af Danmark at gøre. For den planlagte udrykningsstyrke i EU på 5.000 mand indgår slet ikke i territorialforsvaret, men skal udføre missioner udenfor EU’s område, først og fremmest i Afrika.

Og folkeafstemningen har intet med vores NATO-medlemskab at gøre. Danmarks forhold til NATO er præcis det samme dagen efter afstemningen, som dagen før.

Til gengæld handler folkeafstemningen om folkestyre. For forbeholdet garanterer mod, at et snævert flertal i folketinget hen over en nat afgiver suveræniteten og selvbestemmelse til

EU på det militære område uden først at spørge befolkningen.

Og folkeafstemningen handler om eftertanke. For forbeholdet sikrer, at vi ikke stiger på et militært eksprestog i EU, hvor vi mister kontrollen og ikke ved, hvor vi ender.

Skræmmekampagne? Se hvad Trine Bramsen selv sagde for ikke så lang tid siden, da hun havde fingeren på pulsen som forsvarsminister: ”Det, der jo er bekymringen, det er ikke de operationer, der er nu i EU. Det er, hvad det kan udvikle sig til på den lange bane. Og der må jeg bare sige, at vi har set på mange områder i EU, at vi har tiltrådt noget, og lige pludselig har vi ikke stået selv og været herre over de beslutninger, som træffes i Danmark. Og det er jo en reel bekymring. Jeg synes der er gentagne eksempler på, at det er sket”.

Og husk: Et nej kan gøres om, men et ja er for altid!

Nødvendigt Forums
HJEMMESIDE

Besøg os på www.nodvendigt-forum.dk

EU militær

Af Thorkil Sohn,
medlem af styrelsen for Nødvendigt Forum.

Det er svært i disse tider, hvor hjertet regerer over forstanden hos næsten os alle sammen, at tale mod at ophæve forsvarsforbeholdet og dermed imod at deltage i EU's fælles militær. Politikere, der ønsker, at vi skal med

i EU-militæret, udnytter det gunstige øjeblik og taler om fred, sikkerhed og sammenhold mod den onde Putin og Rusland.

Da det kan være en farlig vej at betræde, er det nødvendigt med et modsvar. Og jeg taler både til hjertet og til forstanden.

Når vi trods alt ikke uden videre sender hele den danske hær til Ukraine for at gøre fælles sag med ukrainerne mod Rusland, er det, fordi vi ved, at det er farligt i en så alvorlig sag kun at lytte til hjertet.

At sende vore egne unge ud i en krig – selv for en nok så god sag – er en beslutning, som vi selv må tage og selv bære ansvaret for.

Retten til selv at træffe denne beslutning risikerer vi at spille os af hænde, hvis vi ophæver forsvarsforbeholdet. Endemålet fremgår nemlig tydeligt af Lissabontraktaten: **"at gennemføre...en fælles forsvarspolitik, som vil føre til et fælles forsvar...og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed**

med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed."

Trods de kønne ord om fred, sikkerhed og fremskridt, tales der åbent i Bruxelles om, at målet er en "EU-hær" og at "EU's strategiske autonomi" skal forsvares. Det er ikke kun forsvar, derfor taler artikel 42 i Lissabontraktaten om, at **...Unionen kan anvende disse (militære midler, red.) i forbindelse med opgaver uden for Unionens område..."**.

Og selv om der er indbygget garantier om national accept på vejen mod målet (der skal være enstemmighed), så kan det hurtigt skride. Sådan går det nemlig erfaringsmæssigt altid i EU: når vi først har sagt ja, går det derud med yderligere magtoverdragelse. Når vi nu – før det første skridt i processen – skal til folkeafstemning, er det fordi det fremgår af det "nationale kompromis", at selve forbeholdet ikke kan ophæves uden afstemning. Har vi først sagt ja, har vi ikke noget krav om folkeafstemning til de næste

Et fælles EU-forsvar kan aldrig forsvare os – det kan kun NATO

Af Peter Kofod,
MEP og tidl. MF for Dansk Folkeparti,
Haderslev

Vi ser nu, hvad et militært samarbejde i EU under tysk ledelse vil betyde: Eftergivenhed over for Rusland. Det er ikke dér, Danmark hører hjemme, men i NATO sammen med USA og Storbritannien.

Vi får aldrig en krise i Europa, uden at EU-politikerne forsøger at udnytte den til at styrke EU's magt:

mere magt til EU-kommissionen og til EU-parlamentet.

I Danmark udnytter EU-partierne tragedien i Ukraine til pludselig at ville have os til at give afkald på forsvarsforbeholdet fra 1993. Hvorfor? Hvor kommer det fra? Så sent som den 21. oktober sidste år sagde Statsminister Mette Frederiksen i Altinget:

"Jeg har ikke en eneste gang i min tid som statsminister oplevet forbeholdene som en begrænsning. Hvis man gør Danmarks placering i Europa

til et spørgsmål om forbeholdene, så tager man simpelthen fejl."

Men nu taler hun "værdier", om at anbringe Danmark "i hjertet af EU" og om at "sende et signal til Putin". Men det er ikke den slags "signaler", som Putin aflæser. Hans strategi er at splitte vesten, og skabe afstand og splid mellem Europa og NATO for at svække den eneste magt, han frygter: USA.

Jeg anerkender, at Ruslands invasion af Ukraine er en af de mest

skridt. Dem kan politikerne selv tage bid for bid iht. Grundlovens §20.

Og hvis (når?) målet nås, kan det ende med, at det er EU-ledelsen, der – uden personligt at stå til ansvar overfor vælgerne og det danske folk – kan sende vore unge mænd i kamp for at sikre EU's interesser – som de selvsamme beslutningstagere nu vælger at definere disse interesser.

Hele Danmark kan dermed ende med at komme i sønderjydernes situation under 1. verdenskrig, hvor danske unge mænd under tysk herredømme måtte kæmpe for en sag, der ikke var deres. Situationen er – indrømmet – ikke ganske parallel. Sønderjyderne var under tysk tvang. Hvor jeg taler om, at det kan ende med, at vi frivilligt overlader til EU at bestemme militært. Det er på en måde næsten mere uforståeligt.

Selv om vi i NATO også risikerer at skulle i kamp, er det noget andet. Det er for det første en FORSVARSPAGT med en musketer-ed: Alle for en og en for alle. Og for det andet hviler

den på et fast fundament: USA. Og tjener derfor i sandhed sikkerhed og fred – som når en lille 7-årig har en storebror, der er bokser, med i skolegården. Og for det tredje er den baseret på en mellemfolkelig aftale. NATO er ikke en overnational politisk union, men handler alene om forsvar af territorial selvbestemmelse. Modsat EU – der en politisk og overnational union.

NATO med USA i spidsen har vist sin robusthed – uanset hvor forskellige præsidenterne end har optrådt. Og Storbritannien, der nu er et selvstændigt land udenfor EU, er jo også med i NATO.

Lad os derfor holde fast i NATO. Med hjerte og forstand.

I øvrigt er et EU-militær efter min mening slet ikke et supplement til NATO, men en unødvendig komplikation eller konkurrent, som vil tage penge og kræfter væk fra det danske forsvar, som kan tage suveræniteten fra os, og som vil føre til skænderi mellem de 27 medlemslande – hvis interesser og uenigheder stritter i alle

retninger – hver gang man skal træffe beslutninger på det militære og på det sikkerheds- og det udenrigspolitiske område.

EU dur derfor ikke til at agere internationalt (eks. Jugoslavien). Og præcist derfor vil der blive et pres på, at EU-unionen får en stærk ledelse, så de irriterende nationalstater ikke længere spiller en rolle mht. til militær, sikkerhed og udenrigspolitik.

PS. Jeg har den dybeste respekt for Jer, der efter alvorlig eftertanke mener, at vi skal med i EU's militær. Når jeg skriver "alvorlig eftertanke", er det fordi, det er en alvorlig beslutning. Vi rører ved kernen af den nationale selvbestemmelse, som nævnt udenrigspolitik, sikkerhedspolitik og rådgivning over eget militær. Og vi nærmer os en EU-union med medlemslandene som delstater. Formålsparagraffen (og dermed kursen fremover) er nemlig overnational og aktivistisk, hvor NATOs formål udelukkende er forsvar.

dramatiske begivenheder i Europa siden Anden Verdenskrig. Jeg hilser velkommen, at så mange lande har besluttet at betale deres retfærdige del af Vestens fælles forsvar i NATO. Jeg synes, det er stort, at Vestens indbyggere er så udbredt enige om, at Rusland skal standses, også selv vores økonomiske krigsførelse mod Rusland kommer til at koste fald i levestandarden.

Netop derfor opfordrer jeg til at se, hvad der er sket siden 24. februar, startskuddet for den russiske invasion, og forestille sig, at vi havde et fælleseuropæisk forsvar, som gennem årene havde fået politisk magt og etableret gensidig afhængighed.

Sådan et forsvar ville uundgåeligt blive præget af franske ambitioner

og kernevåben samt af tysk industri og økonomi.

Ville mindre EU-lande kunne have forhindret Tyskland i at åbne for hannerne til Nordstream II? Den gasledning, som tidligere kansler Gerhard Schröder var effektiv og russisk-betalt lobbyist for i årevis? Nej, det kunne kun USA. Og se blot på Tysklands situation nu: svinebundet af sin afhængighed af russisk naturgas vrider tyskerne nu deres hænder, når Ukraine anmoder om kampvogne og andre tunge våben – af det land, som skulle være Europas økonomiske supermagt.

Og Frankrig? Husk den komiske scene, hvor Emmanuel Macron skulle repræsentere Europa? Og til ingen verdens nytte fløj til Moskva

og "forhandlede" med Vladimir Putin for enden af et kilometerlangt bord? Et ikonisk billede på opblæst, naiv udenrigspolitik.

I stedet træder USA ind og forsyner ukrainerne med de våben, som forhåbentlig gør den russiske aggression så bekostelig, at det bringer Rusland i knæ. I stedet taler USA det eneste sprog, som Putin forstår: magtens sprog, bakket op af verdens bedste våben, som forvandler russiske kampvogne og fly til skrot.

Hvorfor i alverden skulle Danmark anbringe sine penge, sit mandskab og ressourcer, sin fremtid og sin skæbne et andet sted end sammen med USA i NATO?

Stem nej den 1. juni

Af Morten Uhrskov Jensen

Dansk Samling opfordrer til, at man stemmer nej til at ophæve Danmarks forsvarsforbehold ved folkeafstemningen den 1. juni. Både den hidtidige og den kommende udvikling i dansk og europæisk sikkerhedspolitik tilsiger dette.

Statsminister Mette Frederiksen udnyttede situationen, da Rusland overfaldt Ukraine den 24. februar. På trods af, at Ukraines ulykkelige skæbne intet har at gøre med EU's forsvarssamarbejde, blev Ruslands krig åbenbart brugt til at blande to ting sammen, nemlig EU-samarbejdet og Danmarks medlemskab af Nato, som er den eneste troværdige mellemstatslige sikkerhedsgaranti, Danmark har.

Det har lige siden 1949 været Nato, der har været fredsskabende i først den vestlige halvdel af det efter krigen delte Europa, siden med optagelsen

af en række central- og østeuropæiske lande som de baltiske og Polen.

EF/EU har på intet tidspunkt været en sikkerhedspolitisk garant for Danmark. Det har den amerikanske atomparaply, i mindre grad den britiske og franske samme, også uanset fransk enegang i forhold til Natos kommandostruktur.

Det er meget muligt, at USA i de kommende årtier vil glide længere væk fra Europa og i stedet se hen over Stillehavet mod Kina og sydpå mod Latinamerika som følge af Kinas opstigen og de demografiske forandringer i USA.

Hvad skal Danmark (og Europa, ikke at forveksle med EU) da gøre? Det kan blive nødvendigt at danne et europæisk forsvarsforbund uden USA, men det skal i så fald være en ægte afløser for Nato, ikke det overstatslige EU, der hele tiden har haft som mål at fratage nationalstaterne deres suverænitet.

Dette er endnu mere oplagt efter Storbritanniens udtræden af EU, fordi Storbritannien er et af de eneste til lande, der har atomvåben til brug for afskrækkelse af Rusland og andre potentielt aggressive magter uden for Europa.

Statsministeren satser på, at mange danske vælgere ikke er klar over denne afgørende sontring. Virkeligheden er den, at Danmark bør håbe på, at det nuværende Nato med USA i spidsen holder så længe som muligt, og den dag, det ikke gør længere, da at arbejde for et europæisk forsvarssamarbejde på mellemstatsligt grundlag, hvor sikkerhedsgarantien er de britiske og franske atomvåben kombineret med et samlet set stærkt konventionelt forsvar, hvor også Danmark yder sit rimelige bidrag.

Stem derfor nej den 1. juni.

Mindeord

Lørdag d. 30. okt. 2021 døde vores mangeårige bestyrelsesmedlem, fhv. gårdejer Niels Pedersen. Efter et højskoleophold blev Niels gift med Sofie, og de overtog den fædrene gård i Rejsby, som blev rammen om deres aktive liv, og hvor de fire børn voksede op. Niels Pedersen var venstremand; men afveg på i al fald et punkt væsentligt fra sit partis linje; nemlig omkring medlemskabet af EF – senere EU. Allerede i debatten op til folkeafstemningen i 1972 om indmeldelsen kæmpede Niels aktivt for et ”Nej”. Han søgte at fremme den tværpolitiske modstand. Her var en sag, der var hævet over partipolitik. I Sønderjylland lykkedes det – også med Niels Pedersens hjælp – at samle modstanden helt fra den yderste venstrefløj over midten og til og med Dansk Samling og Søren Krarup. Så de kunne være stue sammen om denne vigtige sag. Det har siden ikke

altid været lige let i alle EU-kritiske kredse. Derfor var det naturligt for Niels Pedersen at engagere sig i Nødvendigt Forum, hvor vi netop bestræber os på at kunne samle alle EU-kritikere og -modstandere, som vil værne om Danmarks selvstændighed og folkestyret. Netop det ville Niels.

I styrelsen for Nødvendigt Forum deltog Niels flittigt – også da helbredet begyndte at skrante. Arbejdsindsats og engagement var kendetegnede for ham. Han forblev venstremand i sjæl og sind; men påpegede ofte, at titusinder og atter titusinder af venstrevælgere stemte ”Nej”, hver gang der skulle afgives suverænitet til EU.

I Nødvendigt Forum vil vi savne Niels. Æret være hans minde.

De kæmpede for en sag, der ikke var deres egen

Af Christian Munch

Medlem af Nødvendigt Forums styrelse.

Det er ikke længere siden end sidste år, det ganske land fejrede genforeningen. Jubilæumsåret var som bekendt 2020, men på grund af en sej influenza blev mange festligheder udsat. Og der var noget at fejre både i 1920 og 2020, først og fremmest at danske mænd unge og lidt ældre ikke længere skulle aftjene tre års værnepligt i Tyskland. Det fik som bekendt alvorlige følger i 1914-1918 under første verdens krig, hvor 30 tusind mænd fra Nordslesvig blev indkaldt til krigen på tysk side, seks tusind heraf omkom, og et ukendt antal fik skader for livet. I 1870 under krigen mellem Preussen og Frankrig omkom mellem 150 og 175 danske mænd. Mange tusind flygtede over grænsen til Danmark for at undgå krigstjeneste. Ukrainske soldater slås for deres familier, deres by og deres land. Men de sønderjyske mænd skulle, skønt de var danske af sind, kæmpe for et land og en kejser, der ikke var deres. De kunne risikere at skulle skyde mod danske mænd i skyttegravene, der

havde meldt sig til krigen på engelsk side. Nogle flygtede til Danmark for at undgå at blive indkaldt, andre blev og lod sig indrullere og holdt ud, ikke af sympati for det tyske, men for at bevare retten til at stemme sig hjem til Danmark efter et tysk nederlag. Men det var aldrig en krig, der var deres egen. Hvor krigsbegejstringen var stor i Tyskland, var det omvendt imellem de nordslesvigske soldater, som sagde: „Hvem kan tage ansvar for dette? Vi lever i 1914, hvordan kan det ske i en oplyst tid som vores?“.

Vi lever i 2022, men også i dag må man undre sig. Er genforeningen allerede glemt, den dyrt købte erfaring fra første verdenskrig? Regeringen vil udskrive afstemning om forsvarsforbeholdet. Skal danske mænd nu igen gå i krigstjeneste under tyske – og franske generaler? Skal danske soldater igen kæmpe på østfronten eller vestfronten, eller i Afrika eller Mellemøsten, hvor EU har interesser? En EU hær er nedfældet i Lissabontraktaten (2007). Macron vil det, og Ursula von der Leyen vil det. Nu sker det. EU skal foretage et ”kvantespring fremad” i udviklingen af et fælles forsvar.

I et indviklet netværk af alliancer på kryds og tværs var det tønder, som blev antændt ved skuddet i Sarajevo 28. juni 1914. Tyskland var i alliance med Rusland og Østrig-Ungarn siden 1873 og 1881. Alliancen kom også til at omfatte Italien i 1882. Rusland indgik en hemmelig genforsikringstraktat med Tyskland i 1887. Der blev indgået en hemmelig forsvarsalliance mellem Frankrig og Rusland 1892. Entente-aftalen mellem Frankrig og England i 1904 blev fornyet og udvidet til triple-ententen med Rusland i 1907. Østrig-Ungarn gav Serbien skylden for mordet på den unge tronfølger Franz Ferdinand.

Rusland stod på Serbiens side, Tyskland var på hold med Østrig-Ungarn, Frankrig var i alliance med Rusland, og p.g.a. alliancer på kryds og tværs blev alle store lande i Europa involveret i krigen.

Regeringen ønsker at afskaffe forsvarsforbeholdet. Men forsvarsforbeholdet er guld værd. Vi skal ikke gå mere i alliance med Tyskland eller Frankrig, end vi allerede er igennem NATO. En dansk regering beslutter dansk krigsdeltagelse.

**STØT
KAMPEN FOR
AT FRIGØRE
DANMARK
FRA UNIONEN**

– BLIV MEDLEM AF

**NØDVENDIGT
FORUM**

Regeringen fortsætter fordrejningerne omkring EU-forsvarsforbeholdet

Af Susanna
Dyre-Greensite,

Formand, Folkebevægelsen mod EU

Udenrigsministeriets nye kampagneside omkring forsvarsforbeholdet [1juni.dk](#) er ikke en offentlig myndighed værdig, da den er fyldt med både faktuelle fejl og misvisende mangler. I Folkebevægelsen mod EU har vi derfor udarbejdet en liste, der opremser alle de faktuelle fejl og misvisende mangler i Udenrigsministeriets arbejde. Alle listens kritikpunkter understøttes af links til eksterne kilder.

Vi føler os desværre allerede hentsat til 2015-kampagnen for bevarelse af Retsforbeholdet, da mængden af fejlinformationer og fordrejninger fra Ja-kampagnen ingen ende vil tag.

Når vi opdager denne slags hjemmesider fra såkaldte upartiske myndigheder, får det os til at kræve en helt fair kampagne frem mod 1. juni. Dermed skal den samlede Ja-side med regeringen i spidsen holde op med at misbruge embedsapparatet

til at føre en usaglig Ja-kampagne for sig.

Hele 9 steder på hjemmesiden er der nemlig faktuelle fejl – eksempelvis skriver Udenrigsministeriet, at *”Danmark deltager ikke, når medlemslandene træffer beslutninger på forsvarsområdet”*, hvilket ikke er korrekt, da Danmark har taleret på de møder, som Udenrigsministeriet ikke mener, vi deltager i.

Da Trine Bramsen var forsvarsminister udtalte hun endda *”Det er ikke et billede jeg kan genkende, at vi bliver sendt uden for døren. Vi sidder jo med til alle møder”*.

8 steder er der misvisende mangler – eksempelvis nævnes det, at *”En EU-hær er ikke på medlemslandenes fælles tegnebræt”*, hvilket er korrekt, men den oplysning kan ikke stå alene, da det er yderst relevant at nævne, at lederne af EU’s to mest toneangivende lande på forsvarsområdet, Frankrigs præsident Emmanuel Macron og Tysklands kansler Olaf Scholz har talt for en EU-hær. Scholz har endda specificeret, at den skal være overstatslig og styret af EU-Parlamentet. Da EU-institutionernes vigtigste politiker Kommissionsformand Ursula von der Leyen var forsvarsminister i Tyskland, sagde hun endda, at EU allerede er ved at forme en hær. Mens en EU-hær ganske rigtigt ikke er på medlemslandenes ”fælles tegnebræt”, og dermed ikke noget, der er lige rundt om hjørnet, er den på ønskelisten hos de vigtigste aktører i EU, og dermed en klar fremtidsmulighed.

Måske er alle Udenrigsministeriets faktuelle fejl og misvisende mangler udelukkende et udtryk for

sjusk grundet hastværk. Derfor er Udenrigsministeriet meget velkomne til at bruge Folkebevægelsen mod EU’s arbejde til at rette fejlene på deres kampagnehjemmeside og dermed bidrage med udelukkende sober og fair oplysninger omkring konsekvenserne ved en afskaffelse af EU-forsvarsforbeholdet.

Folkebevægelsen mod EU vil i resten af kampagnen fortsat holde øje med de faktuelle fejl og misinformationer i kampagnen. Vi vil forsøge at rette fejlene, vi ser, så danskerne får et oplyst og korrekt grundlag den 1. juni.

I Folkebevægelsen mod EU baserer vi vores argumentation på fakta. Det mener vi, vi når længst med.

Se den fulde liste over faktuelle fejl og misvisende mangler på Folkebevægelsen mod EU’s hjemmeside.

Folkeafstemningen om forsvarsforbeholdet drejer sig om suverænitet

Af Lave K. Broch

medlem af Folkebevægelsen mod EU's landsledelse

Hvis man vil være sikker på, at Danmark ikke kommer til at afgive suverænitet til EU inden for forsvarsområdet, så skal man stemme nej den 1. juni. En afskaffelse af forsvarsforbeholdet vil betyde, at Danmark træder ind på en glidebane til suverænitetsafgivelse.

Allerede nu er der hjørner af det, som dækkes af forsvarsforbeholdet, hvor beslutninger træffes med flertalsafgørelser og hvor der således ikke er en dansk veto. Derudover er der et stort pres på, at EU-lande skal holde sig fra at bruge vetoet inden for forsvarsområdet.

De områder, hvor EU allerede nu træffer afgørelser med flertalsafgørelser inden for forsvarsområdet er:

1. Den finansielle forvaltning angående en fond til hastefinansiering af civile og militære operationer (TEU art. 41).
2. Statutten for EU's forsvarsagentur samt hjemstedet og de nærmere bestemmelser for agenturets drift (TEU art 45).
3. Etablering, medlemskab og fratagelse af medlemskab angående det militære integrationssamarbejde *Permanent struktureret samarbejde* (PESCO) (TEU art. 46).

At der allerede er hjørner af EU's forsvarspolitik, der er overstatslige, har en stor principiel betydning. Derudover er det meget vigtigt, at vi før af-

stemningen forholder os til begrebet *konstruktiv afståelse*. Det betyder, at Danmark og andre medlemslande ikke behøver at bruge vetoet, selv om man skulle være imod en beslutning inden for forsvarsområdet. Der er nemlig allerede nu et pres på medlemsstaterne, så de holder sig fra at bruge vetoet, men landene skal dog alligevel bidrage økonomisk og være bundet af beslutningerne.

I EU's strategiske kompas fra 21. marts 2022 tales der således om behov for mere fleksibilitet i forhold til beslutningsprocesser. F.eks. står der:

"Mere generelt må vi også arbejde for større fleksibilitet i vores beslutningsproces uden at gå på kompromis med den politiske og finansielle solidaritet. Vi vil derfor udnytte det potentiale, der findes i EU-traktaterne, herunder konstruktiv afståelse." (side 14 i EU's strategiske kompas).

I en tv-debat i dk4 i december 2020 sagde den daværende forsvarsminister Trine Bramsen: „...pludselig er det ikke os selv, der beslutter, hvor vores soldater skal sendes hen“. Venstres Jan E. Jørgensen afbryder hende: ”Det står jo bøjet i neon og mejslet i granit, at det ikke kan ske.“ Til det svarer Bramsen: ”Lige indtil den dag, hvor tingene har ændret sig – det har vi jo bare set på mange områder.“

Jeg er enig med, hvad Trine Bramsen sagde i december 2020. Derfor mener jeg også, at denne folkeafstemning drejer sig om suverænitet, og ja, vi har en regering, der lover, at vi får en ny folkeafstemning, hvis Danmarks vetoet forsvinder inden for forsvarsområdet. Det er godt, men

hvis det løfte skal være noget værd, så skal det være juridisk bindende og være indskrevet i selve loven. Indtil nu taler regeringen kun om, at løftet skal nævnes i bemærkningerne til loven. I andre folkeafstemninger har vi også fået politiske løfter, som bagefter blev brudt. Det gælder ikke mindst Poul Schlüters løfte før afstemningen i 1986 om at ”unionen er stendød”. Den bedste garanti imod suverænitetsafgivelse er derfor, at vi fastholder forsvarsforbeholdet den 1. juni og stemmer nej.

Forsvarsforbeholdet er det danske folks forbehold, fordi flertallet på Christiansborg er langt mere EU-positivt end folket. Efter et nej er Danmark stadigvæk medlem af NATO, og vi kan samarbejde med europæiske lande om sikkerhed og forsvar. Der er derfor ikke brug for at vi skal afskaffe forsvarsforbeholdet.

Stem nej den 1. juni!

PS. Giv gerne Folkebevægelsen en vælgererklæring til opstilling til EU-parlamentsvalget. Du kan ”Google” FOLKEBEVÆGELSEN MOF EU. På forsiden klikker du på ”Vælgererklæringer”. Eller du kan ”Google” VÆLGERERKLÆRINGER, så kommer du direkte ind på Indenrigsministeriets hjemmeside og kan der afgive erklæringen.

Har du brug for hjælp eller er du ikke ”digital”, så ring til Folkebevægelsen tlf. 35 36 37 40.

Vedtægter for **Nødvendigt Forum**

§ 1.

Nødvendigt Forum har som formål:
- på folkestyrets grundlag gennem oplysning at hævde Danmarks selvstændighed som frit og folkestyret land, der samarbejder mellemfolkeligt og mellemstatsligt med andre europæiske lande og med lande uden for Europa i sager af fælles betydning.

- Nødvendigt Forum arbejder for, at Den Europæiske Union opløses og erstattes af et ikke centralstyret samarbejde mellem Europas lande.

§ 2.

Nødvendigt Forum virker ved udgivelse af bladet af samme navn, gennem studiekredse og oplysnings- og debatmøder, og gennem samarbejde med andre foreninger og bevægelser.

§ 3.

Enkeltpersoner, der kan tilslutte sig bevægelsens formål, kan optages som medlemmer. Kontingentet fastsættes af landsmødet.

§ 4.

Bevægelsens højeste myndighed er det årlige landsmøde, som indkaldes med et varsel På mindst 4 uger.

§ 5.

Bevægelsen ledes af en styrelse På indtil 15 personer, hvoraf 1/3 er På valg hvert år. Første gang vælges 5 personer uden for initiativtagernes kreds.

Indtil afholdelse af det første ordinære landsmøde, består styrelsen af udgiverkredsen (initiativtagerne). Landsmødet skal godkende vedtægter, regnskab og budget.

Der vælges 2 revisorer og 1 revisor-suppleant for 3 år ad gangen.

§ 6.

Beslutninger på landsmødet træffes ved simpelt stemmeflertal. Stemmeret og ret til at blive valgt til styrelsen har ethvert medlem, der har betalt kontingent.

§ 7.

Vedtægterne kan kun ændres med 2/3 deles flertal af de stemmeberettigede på 2 hinanden følgende landsmøder med mindst 5 måneders mellemrum.

§ 8.

Forslag til vedtægtsændringer, der ønskes behandlet På landsmødet skal være styrelsen skriftligt i hænde

senest 4 uger før landsmødet. Forslag til valg af kandidater skal være styrelsen skriftligt i hænde senest 1 uge før landsmødet.

§ 9.

Styrelsen nedsætter efter behov arbejdsudvalg af styrelsen eller af medlemmer uden for den. Udvalgene og deres sammensætning offentliggøres i bladet.

§ 10.

En kasserer varetager bevægelsens økonomi, og der aflægges et årligt regnskab. Regnskabet følger kalenderåret. Regnskabet offentliggøres. Kassereren og et styrelsesmedlem kan tegne foreningen i alle økonomiske forhold.

§ 11.

I tilfælde af opløsning, skal evt. økonomiske midler gå til oplysningsarbejde, der er i overensstemmelse med bevægelsens formål. Opløsning af bevægelsen kan kun finde sted efter bestemmelserne i § 7.